

УКРАЇНЬСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ПАРАФІЯ

СВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА

ST. JOSEPH THE BETHROTHED

UKRAINIAN GREEK-CATHOLIC CHURCH

5000 N CUMBERLAND AVE, CHICAGO, IL 60656

773-625-4805 WWW.STJOSEPHUKR.COM STJOSEPHUCC@GMAIL.COM

VERY REV. FR. MYKOLA BURYADNYK - PASTOR

VERY REV. FR. BOHDAN NALYSNYK - ASSOCIATE PASTOR

REV. FR. ANDRIY DELISANDRU - ASSOCIATE PASTOR

REV. PROTODEACON MARKO KRUTIAK

ТОЖ РУШАЙМО ВПЕВНЕНО ДО БОЖОГО ПРЕСТОЛУ БЛАГОДАТІ
о. Тома Глинн

“Тож рушаймо впевнено до Божого престолу благодаті, щоб здобути підтримку в тяжкі часи нашої скрути”
(Послання до Євреїв 4:16)

Ми досягли середини Великого посту, і сьогодні нам вказується на завершення цієї сорокаденної подорожі. Увійшовши до церкви, ви побачите хрест, прикрашений квітами та встановлений для особливого вшанування.

Візантійський обряд любить зосереджуватися на парадоксах, несподіваних завершеннях і поєднанні протилежностей у своїх молитвах та медитаціях. Ми бачимо це сьогодні: хрест, який є символом жорстокої страти, стає трофеєм перемоги над болем і стражданням. Дерево, посаджене в центрі Едему, стало джерелом відчуження від Бога та джерелом смерті; Дерево Хреста, посаджене на Голготі, стає джерелом Відкуплення та нового життя. Ми співаємо про «смерть, знищену смертю, і тих, хто в гробах, обдарованих життям». «Ми, смертні, померли, споживаючи плід дерева. Через Дерево Твого Хреста ми відновлені до життя».

У цю неділю Великого посту ранкове богослужіння наповнене пасхальними гімнами! «Сьогодні День Воскресіння! Радіймо! Христос перевів нас від смерті до життя! Співаймо пісні перемоги, бо Христос воскрес із мертвих!» Ці пасхальні пісні також співалися на початку посту під час Вечірні Прощення. Це робиться для того, щоб наші серця та розуми були зосереджені на пасхальній радості, навіть коли ми проходимо через Великий піст.

У нашій великопісній подорожі можуть з'явитися зневіра та байдужість. Хрест Христа встановлений у церкві, щоб зміцнити нас продовжувати.

Перше читання сьогодні взяте з Послання до Євреїв 4:14-5:6. Це не лист, як інші послання, а проповідь, виголошена аудиторії, яка зазнала втрати майна та друзів. Це була їхня ціна учнівства з Христом. Вони були спокушені втратити надію та шукати щось більш стабільне в їхньому житті, ніж те, що пропонував розп'ятий Месія. Ми самі переживали втрату близьких

LET US COME BOLDLY TO THE THRONE OF GRACE

“Let us come boldly to the throne of grace for help in time of need”
(Hebrews 4:16)

We have arrived at the midpoint of the Great Fast. Today the end of this forty-day journey is being pointed out to us. Coming into church you will see the cross, decorated with flowers and set up for a special veneration.

The Byzantine Rite loves to dwell on paradoxes, surprise endings, and the meeting of opposites in its prayers and meditations. We see this today: the cross is a symbol of a gruesome type of execution and it becomes a trophy of victory over pain and suffering. A tree planted in the middle of Eden was a source of alienation from God and the source of death-the Tree of the Cross-planted on Calvary becomes a source of Redemption and new life. We sing of “death being crushed by death- and those in the grave given life”. “We mortals died through eating the fruit of a tree. Through the Tree of Your Cross, we are restored to life.” (Morning Prayer of the Third Lenten Sunday).

On this Lenten Sunday the Morning Prayer service is filled with Easter Hymns! “Today is the Day of Resurrection! Let us be joyful! Christ has made us pass from death to life! Let us sing songs of victory for Christ has risen from the dead! These Easter songs were also sung as we began Lent at Forgiveness Vespers. This is to keep our hearts and minds fixed on Easter joy even as we go through the Lenten Fast.

Discouragement and disinterest may appear in our Lenten journey. The Cross of Christ is planted in the church to strengthen us to continue.

The first reading today is from Hebrews 4:14-5:6. It is not a letter as the other epistles but a sermon preached to an audience, which had experienced the loss of property and friends. This was their cost of discipleship with Christ. They were tempted to lose hope and to seek something more stable in their lives than that offered by a crucified Messiah. We ourselves have experienced the loss of

або відчували відчай і страх. Проповідник Послання до Євреїв у своїй проповіді заохочує свою аудиторію та нас, коли ми важко проходимо через піст, тримати наші очі на Христі.

Проповідник у сьогоднішньому читанні розповідає нам про співчутливого Ісуса, Який «може співчувати нашим немочам, бо був випробуваний у всьому, як і ми, але без гріха» (Євреїв 4:15). Він нагадує нам, що ми маємо Христа, «Який приносив молитви, голосні крики та сльози за нас». І тому сьогодні ми запрошені наблизитися «до престолу благодаті, щоб отримати милість і знайти благодать для своєчасної допомоги» (Євреїв 4:16). Хрест страти став Його престолом благодаті для нас.

Сьогоднішнє Євангеліє взяте з Марка 8:34–9:1. Є ціна бути учнем Ісуса. Читання не містить красивих, побожних слів. Ісус говорить нам, що якщо ми серйозно ставимося до того, щоб бути християнином, є умови: 1) відректися від себе, 2) взяти свій хрест, 3) йти за Ісусом.

Це не заклик відкинути себе. Самоненависть не є шляхом до Ісуса. Це відмова від тієї частини нашого життя, яка захоплює нас і заважає нашому духовному зростанню.

Марк дає нам образ учнівства у своєму 15-му розділі. «Вони змусили Симона Киринейця нести хрест». Образ цього чоловіка, з хрестом на плечах, який йде кричавими слідами Ісуса, є тим, що означає покликання до учнівства. Це покликання нашого життя.

«Бачачи дорогоцінний Хрест Христа, поставлений перед нами сьогодні, вшануймо його та радіймо у вірі. З любов'ю привітаймо Господа, Який за Своєю власною волею був розп'ятий на ньому, просячи Його зробити нас гідними поклонитися Його святим Страстям і досягти дня Воскресіння без жодної провини» (гімн, Ранкова молитва Третьої неділі Великого посту).

loved ones or felt desperation and fear. The Preacher of Hebrews, in his sermon, encourages his audience and us as we trudge through Lent to keep our eyes on Christ. The Preacher in today's reading tells us of a compassionate Jesus Who is "able to sympathize with our weaknesses, and was tested in every way as we are yet he was without sin" (Hebrews 4: 13). He reminds us that we have a Christ "Who offered prayer and loud cries and tears for us". And so today, we are invited to approach "the throne of grace for help in time of need" (Hebrews 4: 6). The Cross of execution has become His throne of grace for us.

The Gospel today is from Mark 8:34-9:1. There is a cost of being a disciple of Jesus. The reading has no pretty, pious words. Jesus tells us that if we take this business of being a Christian seriously there are conditions: 1) deny oneself, 2) take up one's cross, 3) follow after Jesus.

This is not a call to reject oneself. Self-hatred is not the way to Jesus. It is a denial of that "gimme" grabbing, "me-first" grasping part of our life that entangles us and hinders our spiritual growth.

Mark gives us a picture of discipleship in his 15th chapter. "They press Simon, a Cyrenian, to carry the cross." The picture of this man, the cross on his shoulders, walking in the bloodstained footsteps of Jesus, is what the call to discipleship means. This is our life's calling.

"Seeing the precious Cross of Christ placed before us today, let us venerate it and rejoice in faith. With love let us greet the Lord Who by His own free will was crucified upon it, asking Him to make us worthy to adore His holy Passion and to reach the day of Resurrection free of all blame" (hymn, Morning Prayer of Third Sunday of Lent).

(Продовження з бюлетен за минулий тиждень)

ТАЇНСТВО ПОКАЯННЯ: БОГОСЛОВСЬКО-ПАСТИРСЬКІ АСПЕКТИ

4. СВЯЩЕННИК ЯК ЗВЕРШИТЕЛЬ ТАЇНСТВА ПОКАЯННЯ

Таїнство Покаяння, як правило, відбувається індивідуально перед священиком в усній формі, хоча у разі хвороби каятника (напр. німота, ракове захворювання горла, деменція і т. п.), яка ускладнює порозуміння зі сповідником, може бути у письмовому вигляді, тобто каятник може задалегідь написати на карточці свої гріхи і безпосередньо представити її сповідникові, а після Сповіді знищити. Інші форми Сповіді, наприклад через листування, по телефону чи засоби електронного зв'язку, є неприйнятними і недозволеними задля збереження непорушності таємниці Сповіді і духовного добра каятника. Щодо почутого у Сповіді, священик-сповідник зобов'язаний дотриматися абсолютної таємниці, тобто жодним способом, ні з-за яких умов, причин чи обставин не зрадити каятника та ніколи і нікому не виявити те, що знає зі Сповіді [18]. У випадку зради таємниці Сповіді священик підлягає церковним карам та тяжко грішить,

(continued from last bulletin)

THE SACRAMENT OF PENANCE: THEOLOGICAL AND PASTORAL ASPECTS

4. THE PRIEST AS THE PERFORMER OF THE SACRAMENT OF PENANCE

The Sacrament of Penance, as a rule, takes place individually before the priest in oral form, although in the case of the penitent's illness (e.g., muteness, throat cancer, dementia, etc.) that makes it difficult to communicate with the confessor, it may be in written form, that is, the penitent may write his sins on a card in advance and present it directly to the confessor, and destroy it after Confession. Other forms of Confession, for example, through correspondence, by telephone or electronic means, are unacceptable and impermissible to preserve the inviolability of the secret of Confession and the spiritual good of the penitent. Regarding what is heard in Confession, the priest-confessor is obliged to observe absolute secrecy, that is, in no way, under no conditions, reasons, or circumstances, not to betray the penitent and never to reveal to anyone what he knows from Confession [18]. In the event of a betrayal of the secret of Confession, the priest is subject to ecclesiastical punishment and sins gravely, because he

бо завдає непоправної шкоди каянникові і Церкві [19]. Безперечно, у таїнстві Сповіді велике значення має і особа священика, адже вірні сповідаються Богові, але у присутності священика. Без священика не може відбутися таїнства Покаяння. Він є посередником Божого прощення і свідком покаяння грішника. На це вказує молитва священика перед Сповіддю: «Знай, чадо, що сам Христос, наш Спаситель, який знає всі сокровенні тайни людських сердець, є невидимо присутній, приймаючи твою сповідь. Тому не скривай від мене, чи зі стиду, чи з боязні, нічого з твоїх прогрішень. Пильнуй, аби прийшовши до цілителя, ти не пішов незціленим» [20]. Він є служителем таїнства і, за словом св. Івана Павла II, уособлює Христову присутність [21]. Його завдання як служителя таїнства

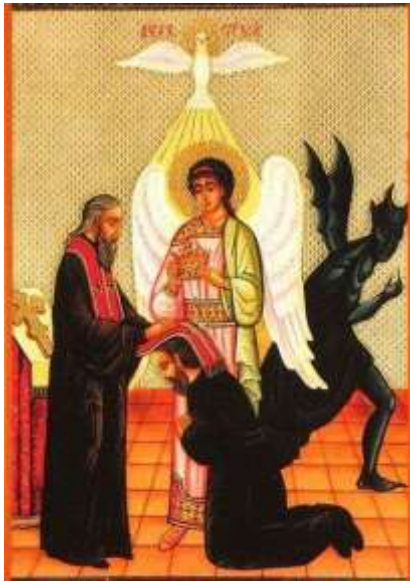
Сповіді є дуже особливим і полягає у тому, аби показувати, на зразок Христа, милосердну любов Бога словами та способом свого ставлення до каянника. Він особливим способом включений в таємницю Божого милосердя, тому має бути знаком і знаряддям милосердної любові до грішника. Тому сповідник повинен завжди керуватися головним моральним правилом в ставленні до каянників — засуджувати гріх, а не грішника. Адже як Христос нікого не осуджував, так і сповідник не може когось осуджувати, не зважаючи на те, про який би гріх він не почув.

Чимало людей, приступаючи до таїнства Сповіді, зосереджують свою увагу на словах, реакціях і поведінці сповідника. Їх турбують питання: а що священик подумає про мене, якою буде його реакція на те, що я йому скажу, чи буде мене сварити, чи відмовить у розрешенні? Така зосередженість на сповідникові часто паралізує каянників, породжує в них страх, упередженість, нещирість. Сповідник має розуміти таку психологічну стривоженість каянників, своєю доброзичливою поставою і лагідним словом заспокоїти їх, дати відчуття їм, що розуміє їх і бажає їм допомогти. В свою чергу каянник має навчитись відрізняти те, що людське в словах і реакціях сповідника, від того, що є в ньому знаком Божого милосердя і доброти. Треба пам'ятати, що і через священика промовляє Бог, не тільки тоді, коли він співчуває, підтримує, радить, але й тоді, коли напоумлює, картає, повчає. Його слово може бути гірким, але цілющим ліком.

Таїнство Сповіді проходить у формі діалогу між духівником і каянником. Це особлива духовна бесіда, за атмосферу якої завжди несе відповідальність сповідник. Він не господар, а служитель Божого прощення [22]. Тому має до кожного каянника ставитись з повагою, терпеливістю, делікатністю. Не сприймати каянників стереотипно, бо кожна людина неповторна і до кожного треба знаходити індивідуальний підхід, пам'ятаючи, що якогось єдиного універсального методу

продовження на с. 8

causes irreparable harm to the penitent and the Church [19]. Undoubtedly, the person of the priest is also of great importance in the sacrament of Confession because the faithful confess to God but in the priest's presence. Without the priest, the sacrament of Penance cannot take place. He is the mediator of God's forgiveness and a witness to the sinner's repentance. This is indicated by the priest's prayer before Confession: "Know, child, that Christ himself, our Savior, who knows all the secret secrets of human hearts, is invisibly present, receiving your confession. Therefore, do not hide from me, either out of shame or fear, any of your sins. Be careful that, having come to the healer, you do not go away unhealed" [20]. He is the minister of the sacrament and, according to the word of St.

John Paul II, personifies the presence of Christ [21]. His task as a minister of the sacrament of Confession is very special and consists in showing, like Christ, the merciful love of God in his words and in the way he treats the penitent. He is included in a special way in the mystery of God's mercy and, therefore, must be a sign and instrument of merciful love for the sinner. Therefore, the confessor must always be guided by the main moral rule in his attitude towards penitents - to condemn the sin, not the sinner. After all, just as Christ condemned no one, so the confessor cannot condemn anyone, no matter what sin he hears about. Many people, approaching the sacrament of Confession, focus their attention on the words, reactions, and behavior of the confessor. They are concerned about

the questions: what will the priest think of me? How will he react to what I tell him? Will he scold me, or will he refuse to give absolution? Such concentration on the confessor often paralyzes penitents and engenders fear, prejudice, and insincerity in them. The confessor must understand the psychological anxiety of the penitents, calm them with his friendly attitude and gentle words, and let them feel that he understands them and wants to help them. In turn, the penitent must learn to distinguish what is human in the words and reactions of the confessor from what is in him a sign of God's mercy and kindness. It must be remembered that God also speaks through the priest, not only when he sympathizes, supports, and advises, but also when he admonishes, rebukes, and teaches. His word can be bitter, but healing medicine. The Sacrament of Confession takes place in the form of a dialogue between the confessor and the penitent. This is a special spiritual conversation, the atmosphere of which is always the responsibility of the confessor. He is not a master, but a servant of God's forgiveness [22]. Therefore, each penitent should be treated with respect, patience, and delicacy. Penitents should not be perceived stereotypically because each person is unique, and an individual approach should be found for each, remembering that there is no single universal method of confession. The confessor should also consider

Continued on p. 8

Тайнство Благовіщення має надзвичайно велике значення, бо від нього починається Новий Завіт, починається наше спасення. На благу вість архангела про вочлочення Божого Сина людство чекало довгі-довгі тисячоліття. На ту благу вість чекало небо, чекала земля, чекали душі праведних в аді. З цим днем сповнилася Божа обітниця післати Спасителя, бо цього дня "Слово стало тілом, і оселилося між нами" (Йо. 1, 14).

У проповіді на Благовіщення, яку приписують святому Йоанові Золотоустому, читаємо: "Гавриїл був посланий об'явити всемірне спасення. Гавриїл був посланий принести Адамові обітницю про поворот з неволі. Гавриїл був посланий до Діви, щоб нечесть жіночої статі замінити на честь. Гавриїл був посланий, щоб чистому Женихові приготувити достойну весільну світлицю. Гавриїл був посла-

ний, щоб створіння заручити зі Створителем. Гавриїл був посланий до живої палати Царя ангелів. Гавриїл був посланий до Діви зарученої Йосифові, але береженої для Сина. Був посланий безтілесний слуга до чистої Діви. Був посланий свобідний від гріха до винятої з-під тління. Був посланий світильник, щоб указати на Сонце правди. Був посланий ранок, що біжить перед світлом дня. Був посланий Гавриїл, указуючий на Того, Хто знаходиться у нідрах Отця і в обіймах Матері. Був посланий Гавриїл, звістуючий Того, Хто знаходиться на троні і в вертепі" (*Твори, Т. 8, с. 854*).

У повчанні, яке на цей день подає Пролог, так сказано про значення тайнства Благовіщення: "Днесь Син і Слово Боже, Господь і Бог наш, несказанно вміщується в лоно Діви, бажаючи своїм вочоловіченням обожити людину, рук своїх твориво, і в древній рай знову вивести. Днесь нестворений вміщується у своє створіння. Днесь невидимий стає видимий. Днесь недотикальний починається у дівичому лоні і стає дотикальний. Днесь Боже Слово приймає тіло. Син Божий стає Сином Діви... Днесь райські двері отвиряються, і полум'яна зброя, що вигнала людську природу, поспішно відходить, а людський рід вірою у Христа і добрими ділами з радістю знову входить до раю. Днесь Адам ликує, прийнявши у свою природу свого Творця. Днесь Єва стерши змієву голову, своєму лютому спокусникові, весь світ взиває до радости, кажучи: "Радуйтеся зі мною, бо сьогодні ми знайшли невимовну радість і звільнення від усіх гріхів".

З хвилиною благовіщення ангела Божий Син починає перші хвилини Божого земного життя в дівичому лоні Пречистої Діви Марії. На тлі цього празника ясно виступають її привілеї богоматеринства і дівичтва.

The mystery of the Annunciation has fundamental significance, for with it begins the New Testament and our salvation. Mankind had waited thousands of years for the good news of the Archangel concerning the incarnation of the Son of God. Heaven, earth, and the righteous souls in limbo awaited this good news. On this day God fulfilled his promise to send a redeemer, for on this day the "Word was made flesh and dwelt among us." (John 1, 14) In a sermon on the Annunciation, attributed to St. John Chrysostom, we read:

"Gabriel was sent to reveal the salvation of the world. Gabriel was sent to bring to Adam the promise of his return from slavery to sin. Gabriel was sent to the Virgin, to restore the honor of womanhood. Gabriel was sent to prepare a worthy bridal chamber for the pure Bridegroom. Gabriel was sent to espouse created with the Creator. Gabriel was sent to the living palace of the King of angels. Gabriel was sent to the Virgin betrothed to Joseph, but protected for the

Son. The bodiless servant was sent to the pure Virgin. The one who was free from sin was sent to one exempt from corruption. A lamp was sent to point out the Sun of truth. Morning was sent to precede the light of day. Gabriel was sent to announce Him, who is in the bosom of the Father and in the arms of the Mother. Gabriel was sent to announce Him, Who is seated on a throne at God's right hand and, at the same time, rests in a lowly manger on earth." (Works, Vol. 8, p.854)

In the instruction which the Prologue gives for this day, we read the following concerning the significance of the mystery: "Today the Son and Word of God, Our Lord and God, silently places himself in the womb of the Virgin, desiring by his incarnation to deify man and the work of his hands, and to lead him back to the ancient paradise. Today the Uncreated dwells in his creature. Today the invisible becomes visible. Today the inaccessible One is conceived in the virgin womb and becomes eminently accessible. Today the Word of God receives a body, the Son of God becomes the Son of a Virgin... Today the gates of paradise are opened, and the fiery sword that drove our first parents from Paradise is quickly withdrawn and the human race, through faith in Christ and good deeds, again enters into paradise with joy. Today Adam rejoices, having received into his nature his Creator. Today Eve, having crushed the head of the serpent, her implacable tempter, calls upon the whole world to rejoice, saying: "Rejoice with me, for today we have found inexpressible joy and deliverance from all sin."

At the moment of the angel's annunciation, the Son of God begins the first moments of earthly life in the womb of the Most Pure Virgin Mary. From this momentous fact the privileges of Mary – those of divine motherhood and virginity – clearly emanate.

23 ГО БЕРЕЗНЯ 2025 РОКУ
ХРЕСНОПОКЛОНА
3-ГА НЕДЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ
МАРКА 8:34-9:1

MARCH 23RD, 2025
VENERATION OF THE HOLY CROSS
3RD SUNDAY OF THE GREAT LENT
MARK 8:34-9:1

ІДІТЬ ЗА ІСУСОМ

Одного дня, наш Господь Ісус Христос навчав своїх учнів, що ті, що хочуть слідувати за Ним, не можуть просто робити, що вони хочуть. Натомість, вони мають робити те, що каже їм Бог, навіть якщо це важко. Він розповів, що ті, що будуть чинити по волі Божій, будуть спасенні. Водночас Ісус нагадав учням, що навіть, якщо у них буде все, що вони хотіли, ніщо не може бути важливіше за їхню душу. Також, Він сказав їм, щоб вони не соромилися наслідувати Його, бо коли Він прийде знову, йому буде соромно за тих, хто встидався визнавати Його у земному житті. І тоді Він пообіцяв, що тільки деякі з його послідовників зможуть жити, щоб побачити Царство Боже, яке прийде у славі.

ЯК ВИ ГАДАЄТЕ?

1. Чи ти колись грав у гру «Повтори за лідером»? Що робить той, хто слідує?
2. Якщо лідер робить щось складне, наприклад, пролазить під столом, що робить той, хто слідує?
3. Ми слідуємо за Ісусом. Ісус — наш лідер.
4. Ісус сказав нам, чого ми не повинні робити. Чи можеш назвати щось, чого не слід робити?
5. Ісус також сказав нам, що ми повинні робити. Чи можеш назвати деякі речі, які ми маємо робити?
6. Ісус прийшов, щоб показати нам, як треба жити. Ісус помер на хресті та воскрес із мертвих. Він відкрив нам двері до неба.
7. Коли ми робимо знак хреста, ми нагадуємо собі, що маємо чинити правильно та залишатися близько до Ісуса.

JESUS IS OUR LEADER

One day, our Lord Jesus taught his followers that whoever wants to follow Him should not just do whatever they want to do. Instead, they should do what God wants them to, even if it is very hard. He said that those who do things God's way will be saved.

He reminded His followers that, even if they got everything in the whole world, they would not have anything as important as their souls. He also reminded them not to be ashamed to follow Him. He said that when He comes again, He will be ashamed of anyone who was ashamed of Him while they lived on Earth.

Then He promised that some of his followers would live to see God's Kingdom come with power.

WHAT DO YOU THINK?

1. Have you ever played "Follow the Leader?" What does a follower do?
2. If the leader does something hard, like crawling under a table, what does the follower do?
3. We follow Jesus. Jesus is our leader.
4. Jesus told us what we should not do. Can you think of something you should not do?
5. Jesus also told us what we should do. Can you think of some things we should do?
6. Jesus came to show us how to live. Jesus died on a cross and rose from the dead. He opened the gates of heaven.
7. When we make the sign of the cross, we remind ourselves that we must do the right thing, and we must stay close to Jesus.

INTENTIONS

SUN MAR 23RD — VENERATION OF THE HOLY CROSS

3RD SUNDAY OF GREAT LENT

7:15 AM - Morning Matins / Утреня

7:30 AM - Divine Liturgy (Eng.)

9:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

11:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

6:00 PM - Divine Liturgy (Ukr.)

MON MAR 24TH - VENERABLE ZACHARY - FOREFEAST OF ANNUNCIATION

6:30 PM - VESPERS

TUES MAR 25TH - ANNUNCIATION OF THE MOST HOLY THEOTOKOS

9:00 AM - Divine Liturgy

6:30 PM - Divine Liturgy

WED MAR 26TH — SYNAXIS OF THE ARCHANGEL GABRIEL

6:30 PM - PRESANCTIFIED

THURS MAR 27TH — MATRONA OF THESSALONICA

6:30 PM — AKAFIST

FRI MAR 28TH—VENERABLE HILARION THE NEW

6:30 PM - PRESANCTIFIED

SAT MAR 29TH— HIEROMARTYRS MARK MARK & CYRIL

4TH ALL SOULS SATURDAY

9:00 AM—Divine Liturgy

5:00 PM - Vespers

SUN MAR 30TH —VENERABLE JOHN CLIMACUS

4TH SUNDAY OF GREAT LENT

THE MISSION WILL BE HELD DURING EVERY SUNDAY LITURGY.

РЕКОЛЕКЦІЇ ВІДБУВАТИМУТЬСЯ ПІД ЧАС КОЖНОЇ НЕДІЛЬНОЇ ЛІТУРГІЇ.

7:15 AM - Morning Matins / Утреня

7:30 AM - Divine Liturgy (Eng.)

9:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

11:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

6:00 PM - Divine Liturgy (Ukr.)

ПАМ'ЯТАЙТЕ ....

**Перша п'ятниця кожного місяця 6:30 веч відбудуться нічні чування

** Біблійне коло відбуватиметься що середи о 6:30 веч. (за лекціями Дівіна).

** Кожен останній четвер місяця в 7 веч каплиці збирається спільнота "Матері в молитві".

CANDLES FOR MARCH 2025

Memorial Candles

* Available

* Available

Perpetual Oil Lamp

* Available

Lady of Hoshiw Shrine

* Available

* Available

* Mother of God Shrine

* In loving memory of the Dackiw, Crowhurst, Barnas, Andrew & Zubrycky Families (*L Zubrycky*)

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher

* Available

* Available

Mother of God

* In loving memory Volodymyr, Mykhailo, Kateryna, Mykola, Dmytro, Kasia, Maria, Dmytro, Vasyl, Paraska (*Halyna*)

* For the souls of Dr. Petro & Halyna Charuk, Dr. Joan Celewycz (*George Charuk*)

* St. Joseph the Betrothed

* In loving memory of George Gojewycz (Gojewycz Family)

* Available

St. Nicholas the Wonderworker

* Health & God's blessing for Oleh, Illya, Olha, Yevdokia, Halyna, Ihor, Volodymyr, Vitaliy, Oksana, Andriy, Anton, Maria, Nataliia, Iryna, Maryna, Ella, Lilya, Lesya (*Halyna*)

* For health & Gods Blessing for Anatolj

Our Lady of Protection

* In loving memory of Antoinette Kuropas (*Gojewycz Family*)

* Good health and God's blessing for the Cozuc Family

PRAY FOR THE SICK - Anatolij, Nina Jawnyj, Rostyslava Reay, Matthew Mulyk, JoAnn Szwed Maldonado, Mykola, Steven, Sean, Fr Walter, Maria, Andrea Kawka, Mary Spearman, Laura, Lucille Maryniw, Anna Hajduk, Mark Lawrin, Marta Stadnyk, Cyrus, Faith, Reed Meersman, Irena & John Skrypnyk, Max & Valentina, Laurtaire, James Styokes, Kathaleen, Susan, Fr. Michael Bliszc, Debbie Cerkowniak, Barb Floyd, Connie Berhodth, Langan Fam, pray for the soldiers fighting for justice, pray for the families that have been separated from each other; pray for peace in the world, pray for bread for the hungry, protection for our children, wisdom for our youth and pray for the sick and shut ins of the parish.

“Жити Словом”
— Матей 4:4
 Біблійна зустріч із
 отцем Юриєм Шурком

СЬОГОДНІ
23 березня, 2025
12:30 р.п.
 Церква св. Йосифа обручника
 5000 N Cumberland Ave,
 Chicago, IL 60656

о. Юрій Шурко
 Диякон філіального
 католицького парафіяльного
 українського богословського
 товариства (ФКВ)

Віза \$10/шт
 при купівлі квитка

ХРЕСНА ДОРОГА
 МОЛИТВА ЗА УКРАЇНУ

Автобус прибуде
 до св Йосифа о
 8:30 ранку

10:30
6 КВІТНЯ
 8624 WHITE OAK AVE
 MUNSTER, IN 46321

ST. JOSEPH'S CHURCH

10:30 АРХИЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ
12:00 ЧАС ДЛЯ ОБІДУ
1:30 ХРЕСНА ДОРОГА В CARMELITE SHRINE
2:30 МОЛЕБЕНЬ ЗА УКРАЇНУ

Запрошуємо на реколекції!

Історія Мойсея:
Шлях до справжньої свободи

Реколектант о. Василь Пасічник,
 доктор богослов'я, синкел у справах капеланського служіння Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ, парох церкви Трьох Святителів, військовий та медичний капелан, викладач Івано-Франківської Богословської академії

Долучайтеся!
30 березня - у часі кожної Літургії
31 березня, 1 та 2 квітня -
після вечірніх богослужінь

ST. JOSEPH'S CATHOLIC CHURCH
 8624 N CUMBERLAND AVE,
 CHICAGO, ILL 60656

ДОБРОЧИННИЙ КОНЦЕРТ

Obertg
 voice studio

5
КВІТНЯ
2025

6.30
PM

\$35

НАШІ СЕРЦЯ І ТАЛАНТИ ТОВІ УКРАЇНО

Nadiya

ЗА УЧАСТІ ДИТЕЧОГО СЕРЦЕВОГО ХОРУ "НАДІЯ"
 ТА ВОКАЛЬНОГО СУУДУ "ОБЕРТГ"

PRAY FOR UKRAINE

МОЛИСЯ ЗА УКРАЇНУ

СПОНСОРИ SPONSORS

UKETOBERFEST – 2024
17–18 серпня

EXCLUSIVE
SPONSOR

Selfreliance
Federal Credit Union

PLATINUM
SPONSORS

DIAMOND
SPONSORS

(продовження зі сторінки 3)

сповіді не існує. Також сповіднику слід взяти до уваги різні особливості каянників: їхній вік, стать, духовний, інтелектуальний і культурний розвиток, рівень воцерковлення, суспільний статус. Таїнство Покаяння вимагає від сповідника людської мудрості, педагогічного хисту, психологічних здібностей, духовної витривалості і стійкості [23]. Тому, не дарма сповідання називають «великим мистецтвом», яким сповідник має навчитися оволодіти впродовж довгих років свого священничого служіння.

Пізнання духовного стану каянника, розкриття причин його гріха, розуміння намірів і мотивів його дій вимагає від сповідника вміння вести діалог із каянником. Його основою є перш за все уважне і терпеливе слухання каянника до кінця, не перебиваючи чи повчаючи перед тим, як той розповість усе, що хотів сказати.

(продовження в наступному числі вісника)

Continued from page 3

the various characteristics of penitents: their age, gender, spiritual, intellectual, and cultural development, level of churching, and social status. The Sacrament of Penance requires the confessor to have human wisdom, pedagogical talent, psychological abilities, spiritual endurance, and fortitude [23]. Therefore, it is not without reason that confession is called a “great art,” which the confessor must learn to master over the long years of his priestly ministry.

Knowing the penitent's spiritual state, revealing the reasons for his sin, and understanding the intentions and motives of his actions require the confessor to be able to conduct a dialogue with him. This dialogue has its basis in attentive and patient listening to the penitent to the end without interrupting or instructing before he tells everything he wants to say.

(to be continued in the next bulletin)

[22] Катехизм Католицької Церкви, Жовква 2002, п. 1466.

[23] Пор. Ю. Августин, Передмова, Мистецтво Сповіді, збірка публікацій за редакцією о. Ю. Августина, Львів 2014, с. 7.

[18] Пор. Кодекс Канонів Східних Церков, Рим 1993, кан. 733–734.

[19] Див. Там само, кан. 1456

[20] Требник, Чин Сповіді, Львів 1761, л. 91 з- 92 з.

[21] Пор. Іван Павло II, Апостольське поучення Resciliatio et penitentia (Примирення і Покаяння), Рим 1984, 29.